

Debat op leven en dood - 27/06/2013

Soms moet je zelfs in de politiek nog enige hoop koesteren. Enkele maanden geleden, toen het debat over een verruiming van de euthanasiewet begon, drukten we in deze kolommen de stille wens uit dat dit uiterst delicate debat sereen en met respect gevoerd zou worden. Euthanasie voor minderjarigen en dementerenden, het kan nooit een debat zijn dat met slogans gevoerd kan worden. We hoopten toen dat, na het eerste euthanasiedebat, na abortus, na holebi-huwelijk en holebi-adoptie het politieke debat aan maturiteit had gewonnen. Helaas.

Sinds enkele weken is het debat opnieuw compleet aan het ontsporen. De dreiging met een wisselmeerderheid is bij CD&V compleet in het verkeerde keelgat geschoten. Sindsdien regent het dreigementen en ultimatus. Die vervolgens ook weer in de prullenmand verdwijnen, zoals de liberale eis om voor de zomer nog tot een stemming te komen. Gisteren mengde zelfs Kris Peeters (CD&V) zich vanuit het Vlaams Parlement in een strijd waarmee hij eigenlijk niets te maken heeft.

De dynamiek blijft altijd dezelfde. Sommige liberalen en socialisten proberen nog altijd in deze dossiers te scoren. Heel wat christendemocraten blijven bijzonder gecrispeerd reageren. De wereld buiten de Wetstraat lijkt bij tijden een parallel universum. Bij euthanasie gaat het nu eenmaal echt over leven en dood, en zelden in de zwart-wittermen die de politiek zo graag bezigt.

Gisteren brachten we in deze krant het verhaal van Leopold en Paula. Beiden terminaal ziek, beiden bang om na bijna 70 jaar samen zijn alleen achter te blijven. Ze kozen samen voor euthanasie en ze zijn naar verluidt niet de enigen. Moeten we daar voor of tegen zijn? Ik weet het niet. We kunnen alleen

proberen te begrijpen en hun keuze respecteren.

Mensen gaan steeds bewuster om met hun levenseinde, op alle leeftijden, in allerlei omstandigheden. Het is aan de politiek om de omstandigheden te creëren waarin mensen vrij zijn hun keuzes te maken, waarin garanties tegen misbruik ingebouwd zijn en alternatieven echt overwogen kunnen worden. Maar het is niet aan de politiek, of aan ons, om die keuzes in andermans plaats te maken. Laat staan dit thema te gebruiken voor politieke profilering.

Dit zou een sereen debat over leven en dood moeten zijn. Geen politiek debat op leven en dood.

Liesbeth Van Impe